

סמל אפיק רוזנטל ז"ל

אפיק רוזנטל ז"ל סמל אפיק רוזנטל בן 20, לוחם מגלן, נהרג אתמול בהיתקלות באזור קיבוץ נחל עוז. אחותו הגדולה שחף סיפרה עליו: "הוא הוקפץ אתמול ב-9 בבוקר, יחסית איך שזה התחיל. הוא היה כל כך לחוץ להגיע כבר. אבא שלי הציע להסיע אותו והוא לא היה מוכן, הוא לקח את הרכב של בן הזוג שלי, נסע ותוך שעה כבר לא הצלחנו ליצור איתו קשר. ב-1 בלילה דפקו לנו בדלת והודיעו לנו". "היינו בלחץ מטורף וניסינו להאמין שכנראה לקחו להם את הפלאפונים או משהו, היינו בחוסר ודאות. הוא היה בן זקונים של תום ואמיר, ים זאת האחות הבכורה. הוא היה מוקף בכמות מטורפת של חברים, אהב תמיד לעזור לכולם, הוא היה מצחיק ואיחד את המשפחה."

"כבר מגיל צעיר הוא רצה לתרום למדינה", סיפרה אתמול שחף על אחיה. "הוא היה חדור מוטיבציה ורצה להתגייס רק לקרבי. הוא התחיל בצנחנים, הוכשר כחובש קרבי ובמסלול הוא בלט מאוד, והוציאו אותו לקורס חופ"לים. הוא רצה לתרום ולהשפיע כמה שאפשר אז הוא עשה

הכל כדי לעבור ליחידה אפילו יותר מובחרת. הוא עבר ליחידת מגלן לפני חודשיים בערך. הוא השקיע ממש כדי להשלים פערים וכדי להיות לוחם מוכשר. המפקד שלו סיפר לנו היום שהוא היה פשוט מאושר. אפילו אתמול בבוקר היה לו חיוך על הפנים והוא שמח שיש לו את הזכות ללכת ולהגן על המדינה. המוות שלו היה בין הראשונים. הם יצאו ראשונים לאזור נחל עוז ומצאו את עצמם בהיתקלות עם המחבלים". "סיפרו לנו שהוא היה גיבור באמצע הפעולה והציל הרבה אזרחים. הדבר היחיד שמנחם זה שהוא באמת היה מאושר והוא נפל כשמילא את כל השאיפות שלו. אנחנו מאוד כואבים וגם מלאי גאווה. הוא היה במקום שהוא רצה, הוא רצה להגן על המדינה."

הבלדה לחובש אפיק

איך בכלל אפשר לקלוט את הזוועה? כל כך הרבה ילדות וילדים מטובי בנינו ובנותינו, אחינו ואחיותינו, שנרצחים ביום חג בהיר אחד? עדויות שלא ידענו כמותם מאז השואה? כמות הדמעות בבתי העלמין יכולה למלא אוקיאנוס שלם ותקופה שהיתה אמורה להיקרא 'אחרי החגים' והפכה ל'אחרי האסון'.

משפט אחד חוזר בכל כך הרבה הלוויות: "אתה צריך לומר עליי קדיש, לא אני עליך". ועוד משפט, הקלישאה הכי עצובה שיש: "לדבר עליך בלשון עבר זה בלתי נתפס". הלבבות מתמלאים בתמהיל מוזר של עצב אין קץ לצד גאווה אינסופית.

אפיק רוזנטל בן ה-20 מיחידת הקומנדו מגלן, נפל בגבורה בהסתערות על מחבלים. אפיק היה חובש פלוגתי, ותוך כדי שהוא מטפל באומץ ומנסה להציל את חייהם של שני הלוחמים לצידו, סגן מפקד יחידת מגלן רס"ן חן בוכריס וקצין האג"ם של סגן יפתח יעבץ, הוא נורה ונהרג בידי מחבלים בני בליעל ונפל חלל.

"השיר 'בלדה לחובש' ששר יורם גאון צריך להיקרא מהיום הבלדה לחובש אפיק", ספד אמיר רוזנטל, אביו של אפיק. "כשהוקפצת בבוקר ה-7 באוקטובר כל כך שמחת כי רצית כל כך להילחם ולהציל את המולדת, לדברייך", ספדה אימו דורית, "אז הצלת אנשים וקיפחת את חייך כי לא ינום ולא יישן שומר ישראל. ננסה להיות טובים יותר, כמוך. אוהבת אותך וגאה בך, אמא".

אפיק היה בן זקונים לדורית ולאמיר עם שתי אחיות גדולות ואהובות ים ושחף והתגורר בכפר מנחם, שקברה אתמול שני לוחמים גיבורים. שעה קלה לפני הלווייתו התקיימה

הלוויה של יובל בן יעקב בן 21 מגדוד 77, שנפל בהסתערות על מחבלים והותיר אחריו אם יחידה ואחות יחידה.

אפיק היה בחור אהוב כל כך, חכם ומוכשר, יפה תואר מבחוץ ועוד יותר מבפנים, גבר חסון בשכבה החיצונית שכשמקלפים אותה נחשפים לנשמה רגישה - הוא היה מוסיקאי חובב שניגן בכישרון רב בגיטרה. היה לו לב גדול עם חיוך עוד יותר גדול. שמחת חיים של ילד לצד בגרות ואינטליגנציה רגשית של בן 60. כשהתקשר הביתה לדורית היא היתה עונה בצהלה, והוא אהב לשים אותה על רמקול ולומר לחבר'ה "תראו איך אמא שלי עונה כשאני מתקשר אליה".

הוא גויס לצנחנים אבל תמיד רצה להיות יותר - יותר תורם, יותר קרבי, יותר 'מורעל', יותר מציל חיים. לכן אף אחד לא התפלא כשאפיק נלחם כדי לעבור למגלן ולא הרפה עד שהחלום הזה התגשם. "אני לא רוצה להיות סתם לוחם אלא להילחם בחוד, להיות ראשון, לתרום למדינה ולעזור לחבריו", אמר אפיק לקרוביו, "אני לא רוצה להיות סתם חובש אלא להיות חופ"ל וללמד אחרים להציל חיים".

המורשת של אפיק היא אחדות ומתינות. כפי שאביו אמיר בדברי ההספד: "תמיד חיפשת לעזור לאחר והייתה הגורם המחבר והמגשר - בתוך המשפחה ובין חברים. הייתה הדבק והדלק של החבורות, ואם שני גורמים היו מתווכחים אף פעם לא היית לוקח צד אלא מפשר ומגשר - היית עושה שיחות עם כל צד, מבין את עמדתו, מתחבר אליו ומציע פתרון גישור, ואז עובר לצד השני ומסביר את עמדת האחר."

אמיר הוסיף: "מבחינתי אפיק הוא לא רק שם, הוא גם מורשת - מורשת של חיבור, של גישור, תרומה ואהבת הארץ. הגאווה הכי גדולה היא לראות אותך מתחת לדגל ישראל ואני אפעל בכל כוחי לכך שהמורשת שלך תשתרש לא רק במשפחה אלא גם בעם הזה ובמדינה הזו. לא יותר שנאה, לא יותר קיטוב, לא יותר קיצוניות אלא חיבור. כי כולם צריכים להבין - אין לנו עם אחר, יש לנו עם אחד ומדינה אחת ואנחנו צריכים להתמקד מול אויבינו על מנת שמותך ומורשתך לא יהיו לשווא. אוהב וכבר מתגעגע, אבא".

יהי זכרו ברוך!

עם ישראל חי.